

מִיָּם עֲמוּקִים עֵצָה בְּלֵב אִישׁ, דָּא יְהוּדָה. וְהָא
 אוֹקְמוּתָּהּ, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְקָרִיב לְגַבִּיהַּ דִּיּוֹסָף, עַל
 עֲסָקָא דְבַנְיָמִין. וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָגָה, דָּא יוֹסֵף.

רַבִּי אַבְא הוּה יְתִיב אֶתְרַעָא דְאַבְבָּא דְלוּד, חָמָא
 חַד פֵּר נָשׁ דְּהוּה אֲתִי, וַיְתִיב בְּחַד קוּלְטָא
 דְּתָלָא דְאַרְעָא, וְהוּה לָאִי מְאַרְחָא, וַיְתִיב וְנָאִים תַּפְּנִין.
 אֲדַהְבִּי חָמִי חַד חוּיָא, דְּהוּה אֲתִי לְגַבִּיהַּ, נָפֵק
 קוּסְטָפָא דְגוֹרְדָנָא, וְקָטִיל לִיהַּ לְחוּיָא. פֶּד אֶתְעַר
 הַהוּא בַר נָשׁ, חָמָא הַהוּא חוּיָא לְקַבְלִיהַּ, דְּהוּה מִית.
 אֲזִדְקָף הַהוּא בַר נָשׁ, וְנָפֵל הַהוּא קוּלְטָא לְעוּמְקָא
 דְּתַחֲתוּי וְאַשְׁתִּיזִיב.

אַתָּא רַבִּי אַבְא לְגַבִּיהַּ, אָמַר לִיהַּ, אֵימָא לִי מָאן
 עוּבְדָדְךָ. דְּהָא קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא רְחִישׁ לָךְ
 אֵלִין תִּרִין נִסִּין, לָא אֵינוּן לְמַנְנָא. אָמַר לִיהַּ הַהוּא

לשון הקודש

מִן הַדְרָד, וַיֵּשֶׁב וַיֵּשֶׁן שָׁם. בִּינְתִים רָאָה
 נָחֵשׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא אֵלָיו. יָצָא
 קוּסְטָפָא דְגוֹרְדָנָא (מִי שְׂרָץ) וְהִרְגֵּ אֶת
 הַנָּחָשׁ. בְּשֶׁהִתְעוֹרַר אוֹתוֹ הָאִישׁ, רָאָה
 אֶת אוֹתוֹ הַנָּחָשׁ בְּנִגְדוֹ שֶׁהָיָה מֵת.
 הוֹדְקָף אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְנָפֵלָה אוֹתָהּ

הַבְּלִיטָה לְעַמְקָא שְׁתַּתְּחִיָּה וְנַעֲוַל.
 בָּא אֵלָיו רַבִּי אַבְא, אָמַר לוֹ, אָמַר לִי מַה
 מַעֲשִׂיךָ, שְׁחַרְי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְחִישׁ

מִשׁוֹם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עֲלֵיהֶם
 תַּמִּיד, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מִיָּם עֲמוּקִים עֵצָה בְּלֵב אִישׁ - זֶה
 יְהוּדָה, וְהִנֵּה פִּרְשׁוּהָ, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהִתְקָרַב
 לְיוֹסֵף עַל הָעֶסֶק שֶׁל בְּנֵימִין. וְאִישׁ
 תְּבוּנָה יִדְלָגָה - זֶה יוֹסֵף.

רַבִּי אַבְא הָיָה יוֹשֵׁב עַל שַׁעַר הַבְּנִינָה
 שֶׁל לוּד. רָאָה אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא,
 וַיֵּשֶׁב עַל בְּלִיטָה בְּצַד הַהָר, וְהָיָה עִיף

בַּר נָשׁ, כָּל יוֹמָאֵי לָא אֲשֵׁלִים לִי בַר נָשׁ בִּישָׂא
 בְּעֵלְמָא, דְּלֹא אֲתַפְּיִסְנָא בְּהַדְיָה, וּמְחִילְנָא לִיהּ. וְתוּ,
 אִי לָא יְכִילְנָא לְאֲתַפְּיִסָּא בְּהַדְיָה, לָא סְלִיקְנָא
 לְעַרְסִי, עַד דְּמְחִילְנָא לִיהּ, וּלְכָל אֵינוֹן דְּמַצְעֵרוּ לִי,
 וְלֹא תִישָׁנָא כָּל יוֹמָא לְתַהוּא בִישָׂא דְאֲשֵׁלִים לִי.
 וְלֹא דִי לִי דָא, אֶלָּא דְמַתְהוּא יוֹמָא וְלַהֲלָאָה,
 אֲשֶׁת־דְּלִנָּא לְמַעַבְדַּ עִמָּחוּן טָבָא.

בְּכָה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, יִתִּיר עוֹבְדוֹי דְּדִין מִיּוֹסֵף,
דִּיּוֹסֵף הוּוּ אֲתוּי וְדָאִי, וְתוּהּ לִיהּ לְרַחֲמָא עֲלוּי.
אַבְל מַה דְּעֵבִיד דָּא, יִתִּיר הוּוּ מִיּוֹסֵף. יֵאוֹת הוּוּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּוּ יִרְחִישׁ לִיהּ נִיסָא עַל נִיסָא.

פְּתַח וְאָמַר, (משלי י) הוֹלֵךְ בְּתוֹם יֵלֵךְ בְּטַח וּמַעֲקֹשׁ
דְּרָכֵיו יוֹדֵעַ. הוֹלֵךְ בְּתוֹם יֵלֵךְ בְּטַח, דָּא תַּהוּוּ
בַּר נָשׁ, דְּאָזִיל בְּאַרְחֵיוּ דְּאוּרִייתָא. יֵלֵךְ בְּטַח, דְּלֹא

לשון הקודש

השתדלתי לעשות עמהם טוב.
 בְּכָה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, מַעֲשִׂיו שְׁל זֶה הֵם
 יוֹתֵר מִיּוֹסֵף, שִׁיּוֹסֵף הָיוּ אֲחָיו וְדָאִי, וְהָיָה
 לוֹ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, אֶבְל מַה שְׂזָה עָשָׂה –
 יוֹתֵר מִיּוֹסֵף, נָאָה הוּוּ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּוּ יִרְחִישׁ לוֹ גַּם עַל גַּם.
 פְּתַח וְאָמַר, (שם י) הוֹלֵךְ בְּתוֹם יֵלֵךְ בְּטַח
 וּמַעֲקֹשׁ דְּרָכֵיו יוֹדֵעַ. הוֹלֵךְ בְּתוֹם יֵלֵךְ בְּטַח

לך שני הנסים הללו שאינם להנם? אמר
 לוֹ אוֹתוֹ הָאִישׁ, כָּל יָמֵי לֹא שְׁלָם לִי אִישׁ
 רַע בְּעוֹלָם שְׁלֹא הִתְפַּיִסְתִּי עִמּוֹ וּמְחַלְתִּי
 לוֹ. וְעוֹד, אִם לֹא יְכַלְתִּי לְהִתְפַּיִס עִמּוֹ, לֹא
 עָלִיתִי עַל מַטְתִּי עַד שְׁמַחְלָתִי לוֹ וּלְכָל
 אוֹתָם שְׁצַעְרוּ אוֹתִי, וְלֹא חֲשַׁשְׁתִּי כָּל
 הַיּוֹם לְאוֹתוֹ הָרַע שְׁשָׁלַם לִי, וְלֹא דִי לִי
 זֶה, אֶלָּא שְׁמֵאוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַלָּאָה

יבילו נזקי דעלמא לאבאשא ליה. ומעקש דרכיו
 יודע, מאן יודע. דא הוא מאן דאסטי מארתא
 דקשומ, ובעי גבי דחבריה. יודע, מהו יודע,
 ושתמודע איהו בעיניהון דכל מארי דדינא, דלא
 ותאביד מנייהו דיוקנא דהוא בר נש. בגין
 לאיתתאה ליה לאתרא דינקמון מניה, ובגין כך יודע.

ותא חזי, ההוא דאזיל בארע קשומ, קדשא בריך
 הוא חפי עליה, בגין דלא אתידע, ולא
 אשתמודע, לגבי מאריהון דדינא. אבל מעקש דרכיו
 יודע, וישתמודע לגבייהו. ופאין אינון בני נשא
 דאזלי בארע קשומ, ואזלי לרוחצן על עלמא. דלא
 דחלי אינון בעלמא דין, ולא בעלמא דאתי:

וייראו האנשים פי הובאו בית יוסף. רבי יוסי
 אמר, ווי לון לבני נשא, דלא ידעי ולא

לשון הקודש

ובא וראה, אותו שהולך בדרך אמת,
 הקדוש ברוך הוא מכסה עליו כדי שלא
 יודע ולא יבר לבעלי הדין, אבל מעקש
 דרכיו יודע ויבר להם. אשרי אותם בני
 האדם שהולכים בדרך אמת והולכים
 לבטח על העולם, שהם אינם פוחדים
 בעולם הזה ולא בעולם הבא.

וייראו האנשים פי הובאו בית יוסף.
 רבי יוסי אמר, אוי להם לבני האדם

— זה האדם שהוא שהולך בדרך
 התורה, ילך בטח — שלא יכולים נזקי
 העולם להרע לו. ומעקש דרכיו יודע —
 מי יודע? זה הוא מי שפוסה מדרך
 האמת ורוצה לגבות מחברו, יודע. מה
 זה יודע? הוא יבר בעיני כל בעלי הדין
 שלא יאבד מהם הדמות של אותו
 האדם, כדי להביא אותו למקום שינקמו
 ממנו, ומשום כך יודע.

מִסְתַּכְּלִין בְּאַרְחֵי דְאוּרֵייתָא. וְוִי לֹון בְּשַׁעֲתָא דְקַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְמַתְבַּע לֹון דִּינָא עַל עֹובְדֵיהוֹן, וְיָקוּם
 גּוּפָא וְנַפְשָׁא לְמִיָּהב חֲשַׁבְנָא מִכָּל עֹובְדֵיהוֹן, עַד לֹא
 יתְפַרְשׁוּן נַפְשָׁא מִן גּוּפָא.

וְהֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְדִינָא אִיהוּ, יוֹמָא דְסַפְרִין
 פְּתִיחֹן, וּמְאַרְיָהוֹן דְדִינָא קְוִימִין. בְּגִין
 דִּהֵהוּא זְמָנָא, קְוִימָא נְחָשׁ בְּקִיּוּמִיָּה, לְנִשְׁכָּא לִיָּה. וְכָל
 שְׂיִיפֵי מְתַרְנָשִׁין לְגַבִּיָּה, וְנִשְׁמַתָּא אֶתְפַּרְשָׁא מִן גּוּפָא,
 וְאִזְלָא וְשַׁטִּיא. וְלֹא יָדַעַת לְאֵן אֶרְחָא תִּהְדֵּי, וְלְאֵן
 אֶתֶר סְלִקִין לָהּ.

וְוִי לְהֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְרוּגְזָא וְנִאִיעֻו הֵהוּא יוֹמָא,
 בְּגִין כְּדָ אַבְעֵי לִיָּה לְבַר נָשׁ, לְאַרְגָּזָא יַעֲרִיָּה כָּל
 יוֹמָא, לְאַדְפָּרָא קַמִּיָּה הֵהוּא יוֹמָא, דִּיִּיקוּם בְּדִינָא
 דְמִלְכָּא, דְקָא עָאלִין לִיָּה תְּחֹות אֶרְעָא לְאַתְרַקְבָּא,
 וְנִשְׁמַתָּא אֶתְפַּרְשָׁא (דף רב ע"א) מִיָּה.

לשון הקודש

לְנִשְׁדָּ אֹותוֹ, וְכָל הָאִיבְרִים מְתַרְנָשִׁים
 אֶצְלוּ, וְהַנְּשָׁמָה נִפְרַדַת מִן הַגּוּף וְהוֹלְכַת
 וּמְשׁוֹטְטַת, וְאִין יוֹדַעַת לְאִיזוּ דְרָךְ תַּלְדָּ
 וְלְאִיזוּהָ מְקוּם מַעֲלִים אֹותָהּ.
 אִוִי לְאֹותוֹ הַיּוֹם! הַיּוֹם שָׁל רִגּוֹ וְנִאֶצְהָ
 אֹותוֹ הַיּוֹם. מְשׁוּם כְּדָ צְרִיךְ לְאָדָם
 לְהַרְגִיז אֶת יַצְרוֹ כָּל יוֹם, לְהִזְכִּיר לְפָנָיו
 אֹותוֹ יוֹם שֶׁעֲמַד בְּדִין הַמֶּלֶךְ, שֶׁמְכַנְּסִים

שְׂאִין יוֹדַעִים וְאִין מִסְתַּכְּלִים בְּדַרְכֵי
 הַתּוֹרָה. אֹוִי לָהֶם בְּשַׁעָה שְׂיָבֵא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְתַבַּע אֹותָם עַל דִּין מַעֲשֵׂיהֶם,
 וְיָקוּם הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ לְתַת חֲשַׁבּוֹן עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיהֶם בְּטָרָם וּפְרָדוּ הַנְּפֶשׁ מִן הַגּוּף.
 וְאֹותוֹ הַיּוֹם הוּא יוֹם הַדִּין, הַיּוֹם
 שֶׁסְּפָרִים פְּתוּחִים וּבַעֲלֵי הַדִּין עוֹמְדִים,
 מְשׁוּם שֶׁבְּאֹותוֹ הַזְּמַן עוֹמֵד הַנְּחָשׁ בְּקִיּוּמוֹ

וּתְנֵן, לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יִצָר טוֹב עַל יִצָר הָרַע, וַיִּשְׁתַּדֵּל אַבְתָּרִיה. אִי אָזִיל מֵנִיחַ, יֵאוֹת. וְאִי לָאו, יִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא. דְּהָא לִית לָךְ מַלְחָה לְתַבְרָא יִצָר הָרַע אֶלָּא אוֹרֵייתָא. אִי אָזִיל, מוֹטָב. וְאִי לָאו, יִדְבַר לִיה יוֹמָא דְמוֹתָא, בְּגִין לְתַבְרָא לִיה.

הָכָא אִית לְאַסְתַּבְּלָא, דְּהָא דָּא הוּא יִצָר הָרַע, וְדָא הוּא מְלֹאךְ הַמְּנוֹת. וְכִי מְלֹאךְ הַמְּנוֹת מִתְבַּר מִקַּמֵּי יוֹמָא דְמוֹתָא. וְהָא אִיהוּ קְטוּלָא דְבְנֵי נֶשְׂא הַיּוֹ, וְאַשְׁתַּמַּע דְּחֻדָּה הוּא דִּילִיחַ. וּבְגִין כֶּךָ אֲסִטֵּי לֹון לְבְנֵי נֶשְׂא תְדִיר, בְּגִין לְאַמְשַׁבָּא לֹון לְדָא.

אֶלָּא וְדָא מַה דְּאַתְמָר, דִּידְבֹור לִיה בַּר נֶשׁ הַהוּא יוֹמָא דְמוֹתָא. וְדָא הָכִי הוּא, בְּגִין דְּמִתְבַּר לְבָא דְבַר נֶשׁ. דְּהָא יִצָר הָרַע לָא שְׂרִיא אֶלָּא בְּאַתְר דְּאַשְׁתַּפַּח חֻדָּה דְּחַמְרָא, וְנִסּוּתָא דְּרוּחָא. וְכִד

לשון הקודש

כָּאן יֵשׁ לְהַסְתַּבֵּל, שְׁהַרֵּי זֶה הוּא יִצָר הָרַע, וְזֶה הוּא מְלֹאךְ הַמְּנוֹת, וְכִי מְלֹאךְ הַמְּנוֹת נִשְׁבֵּר לְפָנֵי יוֹם הַמְּנוֹת, וְהַרֵּי הוּא הַהַרְגַּ שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְנִשְׁמַע שׁוֹז שְׂמֻחָה שְׁלוֹ, וּמִשׁוּם כֶּךָ מִסְטָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם תְּמִיד כְּדֵי לְהַמְשִׁיכֵם לְזֶה?

אֶלָּא וְדָא מַה שְּׁנַתְבָּאר שִׁיזְכֹּר לוֹ אָדָם אוֹתוֹ יוֹם הַמְּנוֹת – וְדָא כֵּן זֶה, כְּדֵי לְשַׁבֵּר אֶת לֵב הָאָדָם, שְׁהַרֵּי אִין יִצָר הָרַע שׁוֹרָה

אוֹתוֹ תַּחַת הָאָרֶץ לְהַרְקֵב, וְהַנְּשַׁמָּה נִפְרָדַת מִמֶּנּוּ.

וְשִׁנְיָנוּ, לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יִצָר טוֹב עַל יִצָר הָרַע וַיִּשְׁתַּדֵּל אַחֲרָיו. אִם הוּלָךְ מִמֶּנּוּ – יָפָה, וְאִם לָאו – יִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, שְׁהַגָּה אִין לָךְ דְּבַר לְשַׁבֵּר אֶת הַיִּצָר הָרַע אֶלָּא הַתּוֹרָה. אִם הוּלָךְ – מוֹטָב, וְאִם לָאו – יִזְכִּיר לוֹ אֶת יוֹם הַמְּנוֹת, כְּדֵי לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

אֶשְׁתַּכַּח רוּחָא תְבוּרָא, כִּדִּין אֶתְפָּרֵשׁ מִנִּיהּ, וְלֹא
שָׂרְיָא בְּחֵדִיּהּ. וּבְגִין כֶּךָּ בְּעֵי לְאַדְכָּרָא לִיהּ יוֹמָא
דְּמוֹתָא, וְיִתְבַר גּוֹפִיּהּ, וְאִיהוּ אֲזִיל לִיהּ.

תָּא חֲזִי, יַצַּר טוֹב בְּעֵי חֲדוּה דְאֹרִייתָא, וְיַצַּר רָע
חֲדוּה דְחַמְרָא, וְנִיאֹפִין וְגִסּוּתָא דְרוּחָא. וּבְגִין
כֶּךָּ בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַרְגָּזָא (לִיהּ) תְּדִיר, מִתְּהוּא יוֹמָא
רַבָּא, יוֹמָא דְדִינָא, יוֹמָא דְחוּשְׁפָנָא. דְלִית לִיהּ לְבַר
נָשׁ לְאַנְגָּא עֲלִיהּ, אֶלָּא עוֹבְדוּי דְכַשְׁרָן, דְאִיהוּ עָבִיד
בְּהֵאי עֲלֵמָא. בְּגִין דִּינִינּוּ עֲלִיהּ בְּהֵיא שַׁעְתָּא.

תָּא חֲזִי, וְיִירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבְאוּ בֵּית יוֹסֵף. וּמַה
כְּלָהוּ הוּוּ גִבְרִין, כְּלָהוּ תְקִיפִין, וְחַד עוֹלִימָא
דְאִיִּיתִי לֹזֶן לְבֵיתָא דִּיוֹסֵף, דְּחָלוּ. כִּד יִיִתִי קַדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא לְמַתְבַּע לִיהּ לְדִינָא לְבַר נָשׁ, עַל אַחַת
כַּמְּהָ וְכַמְּהָ.

לשון הקודש

הַחֲשִׁבוּן, שְׂאִין לוֹ לְאָדָם לְהִגֵּן עָלָיו אֶלָּא
מֵעֲשִׂי הַבְּשָׂרִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה
כְּדֵי שְׂנֵינּוּ עָלָיו בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה.

בַּא רְאָה, וְיִירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבְאוּ בֵּית
יוֹסֵף. וּמַה כָּלָם הָיוּ גִבּוֹרִים, כָּלָם חֲזָקִים,
וְעַלְמָם אַחַד שֶׁהֵבִיא אוֹתָם לְבֵית יוֹסֵף
פְּחָדוֹ – כְּשֵׁיכָא הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא לְתַבַּע
אוֹתוֹ לְדִין אֶת הָאָדָם עַל אַחַת כַּמְּהָ
וְכַמְּהָ.

אֶלָּא בְּמָקוֹם שֶׁנִּמְצְאוּת שְׂמַחַת הַיִּין
וְגִסּוֹת הָרוּחַ, וּכְשֶׁנִּמְצְאוּת רוּחַ שְׂבוּרָה,
אִז נִכְרַד מִמֶּנּוּ וְאִין שׁוּרָה עִמּוֹ, וּמִשׁוּם
כֶּךָ צְרִיךְ לְהוֹפִירוֹ אֶת יוֹם הַמְּנוּחַ, וְיִשְׁבֵּר
גּוֹפּוֹ, וְהוּא הוֹלֵךְ לוֹ.

בַּא רְאָה, יַצַּר טוֹב צְרִיךְ שְׂמַחָה שֶׁל
תּוֹרָה, וְיַצַּר רָע שְׂמַחָה שֶׁל יִין וְנִיאֹפִים
וְגִסּוֹת רוּחַ, וּמִשׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ אָדָם לְרַגֵּז
תְּמִיד מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם הַגָּדוֹל, יוֹם הַדִּין, יוֹם

בְּגִין כֶּךָ פְּעִי לִיּוֹה לְבַר נָשׁ, לְאַזְדַּהֲרָא בְּהַאי עֲלֵמָא.
 לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיהּ בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיִּשְׁוֵי בֵּיהּ
 רוּחְצִינִיה. דְּאַף עַל גַּב דְּאַיְהוּ חָטִי, אִי יַהֲדַר מְנִיָּה
 בְּתִיבְתָא שְׁלִימְתָא, הָא תְּקִיף אִיְהוּ, וַיִּתְתַּקֵּף בֵּיהּ
 בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאַיְלוּ לָא חָטָא.

דְּהָא שְׁבָטִין, בְּגִין דְּחָטוּ עַל גְּנִיבַת יוֹסֵף, הוּוּ
 דְּחָלִין. דְּאַלְמֵלָא לָא חָטוּ, לָא הוּוּ דְּחָלִין
 כֻּלָּל. בְּגִין דְּחֻבּוּי דְּבַר נָשׁ מְתַבְּרִין לְבֵיהּ, וְלִית לִיּוֹה
 חֵילָא כֻּלָּל. מָאִי טַעְמָא, דְּהָא הָהוּא יַעֲר הַטּוֹב אֲתַבְּר
 עֲמִיָּה, וְלִית לִיּוֹה חֵילָא לְאַתְתַּקְפָּא עַל הָהוּא יַעֲר
 הָרַע. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים כ) מִי הָאִישׁ הִירָא וְרַךְ
 הַלֵּב, הִירָא (וַיִּרְאֶה דָא) מִחֻבּוּי דְּבִידּוּי, דְּאַיְנוּן תְּבִירָא
 דְּלֵבָא דְּבַר נָשׁ.

וְתָא חַוִּי, לְכַמְה דָּרִין אֲתַפְּרַע קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,

לשון הקודש

שְׁחָטָא הָאָדָם מִשְׁבְּרִים אֶת לְבוֹ, וְאִין
 לוֹ כֻּלָּל בַּח. מַה הַטַּעַם? שְׁהָרִי אוֹתוֹ יַעֲר
 הַטּוֹב נִשְׁבֵּר עִמּוֹ, וְאִין לוֹ בַּח לְהִתְחַזֵּק
 עַל אוֹתוֹ יַעֲר הָרַע, וְעַל זֶה כְּתוּב (דברים כ)
 מִי הָאִישׁ הִירָא וְרַךְ הַלֵּב, הִירָא
 וַיִּרְאֶה זֶה מִן הַחַטָּאִים שְׁבִידּוֹ, שְׁהֵם
 שְׁבֵר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם.

וּבַא רְאִיה לְכַמְה דּוֹרוֹת נִפְרַע הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מֵאוֹתָם חָטָאִי הַשְּׁבָטִים,

מִשּׁוּם כֶּךָ צְרִיךְ לְאָדָם לְהַזְהֵר בְּעוֹלָם
 הַזֶּה לְהִתְחַזֵּק בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וַיִּשִׁים בּוֹ אֶת בְּטָחוֹנוֹ. שְׂאֵף עַל גַּב
 שְׁהוּא חוֹטָא, אִם יַחֲזֵר מִמֶּנּוּ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה, הָרִי הוּא תְּקִיף חֻזְק, וַיִּתְחַזֵּק בּוֹ
 בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֵלוּ לָא חָטָא.

שְׁהָרִי הַשְּׁבָטִים, מִשּׁוּם שְׁחָטָאוּ עַל
 גְּנִיבַת יוֹסֵף הָיוּ פּוֹחֲדִים, שְׂאֵלְמֵלָא לָא
 חָטָאוּ לָא הָיוּ פּוֹחֲדִים כֻּלָּל, מִשּׁוּם